

[Ole Bjørn Kraft.]

hvilke de ønsker at gøre deres Kræfter nyttige. Derfor vil jeg endnu en Gang henstille ikke blot til Indenrigsministeren, men til Regeringen som Helhed, at man søger at faa dette Spørgsmaal ordnet, saaledes at der paa alle de Omraader — Fædrelandets Forsvar, Civilbeskyttelsen —, som nævnes kan, bliver Adgang for frivillige til under Statens Kontrol og under den Ledelse, som det er rimeligt at give saadanne Korps og Organisationer, at uddanne sig og naa frem til et saadant Stade, at de virkelig kan være til Nytte.

Ministeren taler om, at det ikke er nødvendigt at købe Papir — man kan ordne sig paa mange andre Maader; men Forholdet er det, at naar private i en Situation som denne ønsker at bringe et personligt Offer ogsaa paa dette Omraade for at være fuldt forberedt og søger at skaffe sig det Materiale, som de synes er nødvendigt, og som de finder ud af skal bruges, ogsaa efter de Vejledninger, der er udsendt, og de saa henvender sig til de handlende og intet kan faa, skaber det Usikkerhed og Uro og efter min Opfattelse berettiget Kritik. Det var det, jeg pegede paa, at den Kendsgerning, at Staten netop i disse Dage har maattet handle saa hurtigt, maaske har medført, at der ikke er tilstrækkeligt Materiale til Raadighed, og jeg haaber, at Ministeren i Udvalget kan give os nærmere Oplysninger om, paa hvad Maade dette kan afhjælpes.

Ministeren var inde paa en Omtale af Overlæge Fengers Udtalelser. Jeg diskuterede dette Spørgsmaal meget indgaaende med Indenrigsministeren, da vi havde Forespørgselsdebatten i Oktober i Fjor, og jeg vil fuldstændig fastholde de Bemærkninger, jeg dengang gjorde.

Ministeren sagde, at der er Brug for Ro og Værdighed. Deri er jeg enig. Men Forudsætningen for, at Folket kan vise Ro og Værdighed, er, at de ledende har gjort deres Pligt, at alt er lagt saaledes til Rette, at Befolkningen ikke har Grund til at være usikker, men har Følelsen af, at den har en fast Ledelse, og at alt, hvad der skulde være gjort i Fredstid, er blevet gjort. Man har ikke Lov til at stille dette Krav til Befolkningen, hvis man ikke selv har tilrettelagt alt saaledes, at Befolkningen kan være sikker herpaa. Det er et Synspunkt, Ministeren tidligere har hævdet, at man ikke skulde skræmme Befolkningen. Jeg tror, at den Maade, det danske Folk i disse Dage har optraadt paa, den Maade, de har taget ogsaa Regeringens Ordre og Bemyndigelser

og Foranstaltninger paa, er et tydeligt Vidnesbyrd om, at dette Folk er i Stand til at vise Ro og Værdighed, og at den Frygt, man havde næret for, at hvis man gav dem Oplysninger eller søgte at uddanne dem tidligere, vilde det medføre, at de blev skræmte og forvildede, har været en Under vurdering af det danske Folks Stilling i en Situation som den, vi nu befinder os i.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Som mine Udtalelser gav Udtryk for, er jeg af ganske samme Mening som det ærede Medlem med Hensyn til det danske Folks Optraeden i disse Dage.

Det er indlysende, at i det Udvalg, der formentlig vil blive nedsat, vil jeg være rede til at komme til Stede meget hurtigt og give alle de Oplysninger, som man maatte ønske. Jeg er rede til at forhandle om de enkelte Punkter i Lovforslagene, hvor man har antydnet, at man kunde ønske Ændringer. Det gælder § 3 i Forslaget om Borgernes Pligt o. s. v. og Spørgsmaalet om Maaden, hvorpaa Erstatningen fastsættes. Jeg er ganske rede til at forhandle, hvis man ønsker dette fastsat paa en anden Maade.

Endvidere vil jeg gerne drøfte det Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Vagn Bro fremsatte, Spørgsmaalet om Organisering af Samarbejdet mellem Sammenslutninger af forskellig Art og de lokale Myndigheder. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han nærmest tænkte paa en Ændring i § 3, det vil altsaa sige, at Indenrigsministeren faar en Myndighed til at paalægge Repræsentanter og Medlemmer af disse Organisationer at efterkomme de Paabud, der fastsættes. Jeg synes i og for sig, at Bestemmelsen der er saa omfattende, som der vist er Grund til at gøre den, og jeg erkender: meget omfattende; jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, at selvfølgelig er det ikke Hensigten at lægge mere ind i det, end der allerede er lagt ind i Bestemmelsen i den gældende Lov for det Tilfælde, at der indtræder Luftværnstilstand. Til det ærede Medlem Hr. Vagn Bro vil jeg altsaa sige, at jeg kunde snarere tænke mig, at det Spørgsmaal, det ærede Medlem rejste, hører ind under § 4, hvor der er givet Indenrigsministeren en Bemyndigelse til at bestemme med Hensyn til Fordelingen af Lægepersonale her i Landet, at enhver Læge kan beordres til at gøre Lægetjeneste, hvor Indenrigsministeren bestemmer. Det vilde maaske være rimeligt, at man udstrakte denne Bestemmelse noget videre; jeg skulde ikke